

Dağ Vurgunu

Gül Sürgünü

(Kavga Ve Sevda Şiirleri)

Mehmet Sait ÜÇLÜ

ŞİİR

*Ömrünü güneşe örenler
Anılarını ay ışığına yazanlar
Sedef kakmalı bir hançer gibi
Kuşandılar düşlerini
Savunmak için gök kuşağını
Göçebe kuş sürüsü gibi
O mor alımlı dağlara gittiler*

Heval

1

Yoldaşlarım var benim
Gökyüzünde ebabil
Yeryüzünde çocuk
Hem gelincik hem papatya
Hem suyun bilinci hem aşkın sevinci
Her biri mor salkım gülüşü
Paylaşımında yağmur
Görmede gezgin
Aşkta okyanus
İşgal edince göğü gri bulutlar

Savunmak için güneşı

Her biri fedai bir militan kesilir

2

Heval değişmiş

İklimlerin soyu

Mevsimlerin boyu

Aynı ateşte yanıyor

Yaş ile kuru ağaç
Bu soğuk hissiz gri çağ
Sarı siyah, koca bir ağ
Sarıyor bizi her yerde
Bir tuhaf resim çiziyor
Salkım söğütlerin gölgesi
Gümüş rengi sularda
Söz konusu özgürlükse
Göz hep keskin
Yürek çağlayandır

3

Heval

Bahara mühürlenmiş yüreğimiz

Sevdalanmış gecede yıldıza

Albatros gibi vurgun mavi derin sulara

Düşlerimiz en ağır hasreti yüklemiş

Bir kuşun güçsüz kanadına

Haydi şimdi sen söyle

Özgürlük için bir turaç göçünü

Sürer misin göğün mavisine

Heval

Hep hakikat aynasına düşer

En güzel bahar çiçekleri

Şahin ölü fareyi avlamaz

Hiçbir yalvaç bunu anlatamaz

Hakikati aşk ile arayana

Benim için bir yoldaş selamını
Yollar mısın yıldızlar dergâhına

4

Heval

Artık geldi zamanı
Suya değdi ışığın eli
Bahara ulaştı kavganın ahengi
Maviye boyandı çiçeklerin rengi
Artık bir yolda iki kere yürümek
Bir düşte iki kere uyanmak
İki kere gözyaşı dökmek yok

Sokaklar doludizgin
O aşına güvercinler
Eski bir saçağa tünemiş
Haresi boynunda dolunay
Bizi özgürlük için bekliyor

Heval biliyorum
Zordur düşleri yıldızlara taşımak
Gül ağacının dibinde oturup
Anıları sabahlara uyandırmak
Zordur gecede ateşle çoğalmak
Aşkla uyandırmak zordur
Güneşi sevgiliyi kuşları
Lakin bizim dergâhımızda
Güneşten önce uyanır kuşlar
Hem güneşi hem kuşları
Bizim kadınlar uyandırır
Uyanınca kadınla sabaha
Bir başka özgürdür yaşam

Dostum

1

Aşk yüzlü ay düşlü dostum
Mevlana ile Şems-i Tebriz ol
Yalnız ney keman sesi değil
O sesin en derin nefesi ol
Bir tek görünenin değil
Görünmeyenin gizemi ol

2

Ay yüzlü aşk düşlü dostum
Mavi karanlık gecede gördüğün

O yusuvarlak dolunay değil
Parlak yüzlü sabah yıldızı hiç değil
Özgürlük hasretinden çatlamış
Doğu ufkunun kor çemberinde
Yeryüzüne ağan sevi ışığıdır

3

Dostum solunca aşkın yeşili
Lal olunca yaşamın dili
Yitirince coşkusunu ömür ırmağı
Tükenince gezgin düşler
Artık ölüm yolculuğun şifasıdır
Uzaktan çok uzaktan gelen
Yabancı bir konuğun silueti gibidir

4

Bir gün gelirse ölüm
Nereden nasıl gelirse gelsin
Kor ateşte yakın dostlarım
Mavi mor çiçekler açtığı zaman yakın

Düş yorgunu
Bahar ve kavga vurgunu
Yakın aşk sürgünü yüreğimi
Bedenimi kül olana kadar yakın
Küllerimi toplayıp
Bir yeşil ceviz yaprağına sarın
Sarıp Fırat'ın sularına bırakın

Defne Dalına Çizdim

Asma yaprağına yazdım
Çağımın en uzun destanını
Soy bir atın yelesine düşürdüm
Kavgamın en cesur hallerini
Defne dalına çizdim
Göçebe kuşların serüvenini
En karanlık uçuruma bıraktım
Özgür Bilgenin ışıklı sözlerini
Asi bir kayanın yüzüne kazıdım
Çoğul düşlerimin çoğul renklerini

Nereye Götürdüler

Şengal'in yitik çocuklarına...

O gece yarısı

O yaralı kuşları

O bahara vurgun çiçekleri

Her sabah güneşi uyandıran

O güzel kadınları

O Laleş suyuyla yıkanmış çocukları

Alıp nereye götürdüler

Alıp nereye götürdüler

O karanlık zamanda

O karanlık adamlar

O ay ışığı çocukları

Yıldızlar İnsana Gülümser

Hep dilsiz olur derin acılar

Adsız olur gerçek kahramanlar

Gelince fırtına

Esince dağ rüzgârları

Savrulup gider

Çürümüş yapraklar

Gelince devrim anı

Göçüp gider

Bozulmuş kuşaklar

Bırakıp gider

Sol göğsünde aşkın türküsü

Sevdanın ateşi sönenler

İnsan aşk ile çıkınca yola

Yoldaşlar sevinir düşman yıkılır

Yıldızlar gülümser insana

Saygıyla eğilir gökyüzü

Açılır tüm kızıl güller

Ey Özgürlük

Herkes kavgası kadar özgür

Sevdası kadar vurgundur

1

Ey özgürlük

Ne zaman düşünsem seni

Ellerim gül karanfil kokuyor

Ne zaman baksam göğün mavisine

Hep yıldızlarla doluyor

Ne zaman sevdalansam sana

Narçiçeği bahar sıcaklığı içimi ısıtıyor

Ne zaman buluşsa şafakla

Sabahın ince uzun gölgeleri
Bir yoldaş toprağa düşüyor
İşte bu yoldaş öğretti bana
Aşkla seni sevmeyi

2

Ey özgürlük
Aradıkça seni
Dağ zambağı gülüşünde
Bu gök kuşağı atlastan sevda

Bin kıvrımlı tanrıça fıstanı gibi

Sardıkça sarar insanı

Aradıkça seni

Kızıl gül sarmaşığında

Büyür bu kavga

Bindallı bir ağaç gibi

Kökleri indikçe iner toprağa

İşte bu ağaç öğretti bana

Aşkla seni sevmeyi

3

Ey özgürlük

Masum Bedevi bir kızın

Dağınık kızıl saçları gibi

Hep havai ve çekicisin

Çocukluk anılarından koparılmış

Gezgin bir bilgenin

Uzak yalnızlığı gibisin

İşte bu bilge öğretti bana

Aşkla seni sevmeyi

4

Ey özgürlük

Düşerken toprağa

Dağlı bir Kürt kızı

Yıldızlar parlak

Hep mavidir gökyüzü

Karanlığa ateş olur

Sevdanın öteki yüzü

O an gül kokar

Nergis kokar bütün yeryüzü
İşte bu nergis kokusu öğretti bana
Aşkla seni sevmeyi

Ey özgürlük
Sen ki düşü göğsünde kolye
Çocukluğumun ilk sokağı
İlk oyun dergâhımsın

Kil tablete yazılmış
Bir hasret tümcesi gibi
Hep içimi kanatır durursun
İşte bu hasret tümcesi öğretti bana
Aşkla seni sevmeyi

6

Ey Özgürlük

Mor menekşe sevda

Bulutlara gülen kavga

Hasret ile ayrılık arasında

Hep parçalıdır yüreğim

Parçalıdır

Hem haritalarımın dağlı göğsü

Hem göğü bölünmüş yıldızlarımın düşü

Menzile gecikmiş bir yolcu gibi

Hep acıtır durur içimi

İşte bu haritalar öğretti bana

Aşkla seni sevmeyi

7

Ey özgürlük

Varmak için aşk dergahına

Doğmamış bir çocuğa sordum

Ölümün kardeşi

Gaflet ve uykuya sordum
Sordum aşk tanrıçasına
Göğün konuklarına sordum
Hiç biri tanımadı seni

Döndüm dolaştım
Yeşil zeytin ağacına
Ak kanatlı güvercine
Mor alımlı dağa sordum
Dediler; “burada direniyor
Nefsi müdafaa cephesinde”
İşte bu nefsi müdafaa öğretti bana
Aşkla seni sevmeyi
Dövüşerek kazanmayı

Yabani Gül Sarmaşığı

Ey sevgili

Ben seni kavgadan öte

Mor bir akasya başağı

Gün ışığından daha öte

Ben seni yabani gül sarmaşığı

Bir direniş dergâhında sevmiştim

Dicle ve Fırat

Çıkar ÷lkemin dağlarında

Uzaklara çok uzaklara gider

İnce uzun yeşil bir hayat olur

Vurgun yemiş çölün sarı sicağında

Birleşir kardeş olur Dicle ile Fırat

Bir Tek Sen

Zagros Savaşçısı Adar'a...

Bir gerilla ordusu gibi
Toplanır dağılır bulutlar
Uçurum yüzlü kayalıklarda
Senin gözlerinde büyür
Aşk ve dövüşken anılar
Gelince güller mevsimi
Bir çağlayana dönüşür
Boşluğunu taşıyan o ak örtüler
Gelince güller mevsimi
Işıkla bağlarım karanlığın ellerini
Bütün dallarda çiçek açar
Düş kavga ve sevda
Mevsimler gelip geçer
Kuşlar konar göçer
Solar gençliğin kızıl rengi
Yine de gecikir bahar
Ömür hep vakitsiz biter
Bir tek düşler çizer

Senin siyah beyaz resmini
Anılar simi dökülmüş
Kırık bir ayna
Sol göğsümün içinde
Açınca yabani mor menekşeler
Bir tek sen kalırsın
Yaşadığım anın sevincinde

Yaşam Dedğin Ne ki

Yaşam dediğin ne ki
Sadece dört mevsimden biri bahar
Ey insan hele bir bak
Çiçeğe düşen çiğ damlasına
Suda yüzen güz yaprağına
Bir tek aynaya düşmüş
İnsanın düşü toprağın yüzü
Her şey çağın gazabına uğramış
Her yerde kanlı bıçak izi

Kavga ki

Kavga ki

Boynumuzda kimlik

Dergâhımızda mürşit

Gecede dördüncü kelebek

Nisanda açılan gelincik

Savaş cephesinde

Nefsi müdafaa mevziisi

Anam ki

Anam ki

Neolitikten bu yana

Dili lal bir ağıttır

Başka Çaresi Yok

Şu uygarlık çağı
Hem zorbalık hem tiranlık
Hem yalan hem talan
Bozulmuş sözün büyüü
Yitip gitmiş insanın özü
Göğün beşiğinde
Güneşin rengini almış

Adsız ığlıklar
Analar ereveleyip lm
Hasretin tablosu diye
Yreklerinin duvarına asmış
Nerede kaldı
O şarap rengi gl perisi
Başka çaresi yok
Hem bahar hem kuşlar gelecek

Ben Aradığım şeyim

1

Suyun rengine
Çocuk ile sokağın ahengine değil
Hep karanlık olan
Gecenin ahına üzülüyorum
Başımın üstünde yıldızlar
Oynatılmış yerinde birer birer
Onlardan aldım ilk hayat dersimi
Bir kelebeğin ayak izlerinde
Aramaya çıktım kendimi
Yıldızları yerinde oynatan güç
Orada saklı duruyordu

Baktım ruhumun aynasına
Gül ağacı tutuşmuş
Karanlıkta yanıyordu
İşte o an anladım
Hakikatin ateş gibi aydınlatıcı
Aşk gibi yakıcı olduğunu

2

Özgürlüğün rengine
Toprak ile yağmurun ahengine değil
Akışına kan düşen
Zamanın ahına üzülüyorum
Baktım göğün mavi ovasına
Kuşlar bulutlar iç içeydi
İç içeydi güneşe uzanan ağaçlar
Kelebekler sürü sürü yan yanaydı
Bulmak için kendimi
Gömdüm bir yangına
Bütün eski düşlerimi
Döndüm dolaştım yeryüzünü

Sığınırken bir ırmağın yalnızlığına
Suda karşılaştım silüetimle
İşte o an anladım ki
Ben aradığım şeyim

Bir Eski Gezgin Gibi

Dicle'nin kabarık göğsünde dolunay
Estikçe rüzgâr sallanıp duruyor
Bir ceviz yaprağı gibi

Işığ ı gülü arayan düşlerim
Coğrafyaları gezip dolaşıyor
Bir eski gezgin gibi

Güneşin Aydınlık Sedirinde

Hani nerede

Ülkemin eski masalları

Nerede yüreğimin aşk yasaları

Hep kendi bildiğince akıyor

Söz dinlemez zaman ırmağı

Suya toprağa çiçeğe rüzgâra

Bir tek sözüm yok

Söyleyemem hiç bir şey

Ne göğün sahibi yıldızlara

Ne de konuğu kuşlara

Güneşin aydınlık sedirinde

Kurşun yemiş bu yürek

Bir seyyah gibi dolaşır durur

Göğsü yaralı bütün haritaları

Ben ki

Ben ki

Aşıladım özgürlüğü

Frize çiçeğine

Zeytin dalı buğday başağına

Bir kere akıttım aşkı

Hakikat Tanrıçasının gözlerine

Gerisi baharın gelişi

Devrimin akışıdır

Ben ki

Kırdım şifresini

Çözdüm büyüsünü

Bir kere düştü cemre

Çözüldü toprağın dili

Gerisi Fırat'ın öfkesi

Varoluşun sesidir

Çılgın Nilüferler

Bir kuşun mavi gölgesi düşer

Ütopya dolu aydınlık odama

Açınca kardelenler

Susar tufan

Durur kar boran fırtına

Söner Nemrut ateşi

Büyür yüreğimde sevda

Aşkla açar kiraz çiçekleri

Başkaldırır çiğdemler

Uyanır çılgın nilüferler

Bir çift güvercin kalkar

Gümrük Hanı'ndan

Dönüp dolaşır ellerime konar

Bahar olur Urfa'da

Benim Ülkemde

Benim ülkemde

Her yürekte hem kurşun hem düş yarası

Renkler hep üvey Dicle ile Fırat arası

Yitirmiş döngüsünü mevsimler

Kırlangıçlara gökyüzü yasak

Dağ sarmaşığı çiğ damlası diller tutsak

Benim ülkemde

Tüm aşkların şirazesidir

Yağmur zamanı

Düş fırtınası

Bahar sıcağı

Defne ağacı

Vurgun yemiş

Kızıl karanfil yarası

Benim ülkemde

Herkes bilsin herkes bilsin

Tirana yalana kaçana inat

Aşar geçerim güz ırmaklarını

Buz ayaz kar fırtına demem

Kardelen dergâhına koşar giderim

Dördüncü kelebek olsa da ömrüm

Söker atarım tek mil tufan artıklarını

Nefsi müdafaa mevziisinde

Gül Arar Gülistan Olurum

Uyanınca sabaha kuşlar

Kâkülü düşer suya

Salkım söğütlerin

Koşar sokak vurgunu çocuklar
Nergis zamanına açılır
Yüreğimin yeşil perdesi
Düşündüğüm şeyim ben
Lale düşünür laleazar
Gül arar gülistan olurum
Her şafak konuk düşlerime
Mavi yanaklı arı kuşları
İşte o kuşların gözlerinden izlerim
Kavgada çoğalan serüvenimi

Kime Mezar Örecek

Hapishane malikâne
Durmadan yükseliyor
Hudut boylarında duvarlar
Duvarların içinde
Berisinde gerisinde
Tiran korku içinde
Kap karanlık saltanat
Kanlı saray içinde
Gökyüzü ve yeryüzü
Kış ve bahar
Kavga ve sevda
Daha belli değil
Bu sınırlar ve duvarlar
Kime mezar örecek

Doğu Bağının İlkler Ecesiylim

Ben ki
Mevsimlerin yol güzergâhında
Hem yabani gül sarmaşığı
Hem defne ağacıyım
Asırların sırrını çözmüşüm
Dağın mor menekşe terasında
Gün ışığına şiirler yazmışım

En yaman kavgaya yürek sürmüşüm
Kapansa da yüzüme
Çağın mavi çelik kapıları
Tarihin ceviz oymalı
En kadim kavimler kapısıyım
Güneşin dostu
Tanrıçaların beşiği
İnsanın ilk gözyaşıyım
Toprağa düşen yağmur
Göçebe kuşların serüveniyim
Hala kılcal damarlarımda dolaşır
İlk aşk
İlk destan
İlk tufan

Ben ki

Doğu bağının ilkler ecesiyim
Alt edemez düşlerimi
Nemrut
Ceberut
Fırtınalı vakitler gelip çatmış
Cüceler üşüşmüş
Yücelerin başına
Karanlıktan korkmam
Bilgeler bahçesinin ağacı
Gökyüzünü dolduran
Yıldızların yoldaşiyim
Aradıkça çoğul renkleri
Düşlerime karışır gök kuşağı
Başkaldırır yüreğimin yasaları
Ateşi küllendiren zamana
Suyu çürüten durgunluğa
Başkaldırır kimliğimin yasaları
Hem düşü soldurana
Hem insanı kul yapana

Ben ki
Kavganın hem kızı
Hem oğluyum
Boyun eğmem
Ne yalana
Ne tirana

Düşüm Kadar Uzak

Kelebek kanadıyla
Ay haresiyle usulca dokundu
Gece mavisinde ürperen tenime
Rüzgâr sessizce dokundu
Zambak beyazı
Yonca yeşilli düşlerime

Ürkerek baktım haydut karanlığa
Uzarlarda çok uzarlarda
Uzun uzun kışnedi
Yabani tutsak bir tay

İşte o an anladım
Beni o dağlara bağlayan şeyin
Yüzüm kadar yakın
Düşüm kadar uzak
Bir aşk olduğunu

Güller

Güller
O safir güzel güller
O katmerli iri güller

O sarı mor güller
O beyaz hoş güller
O kan kıvıll güller
O simsiyah güller
O alımlı çekici renkler
Yasemin nergis menekşe sümbül...
O baygın mest edici kokular
O güzel aşklar
Hepsini hepsini
Böğürtlen toplar gibi topladım
Doldurdum söğüt dalı bir sepete
Zagroslar doğururken güneşi
O cesur
O güzel
O sevdalı savaşçılar aşkına
Bir tanrıçanın dergâhına bıraktım

Ey Dolunay

Ey dolunay

Anlat göçüp gidenleri

Kuşa ışığa çiçeğe anlat

Kör sağır lal olanlara anlat

Bir tanrıçaya tapar gibi

İnsan sığdığı sevgiye

Nasıl inandığımı anlat

Ey dolunay

Hep aşkla bağlandım

Aşkın yasalarına

Adaletine inandım

Ekmeğin

Işığın

Suyun

Ey ömrümü adadığım sevdam

Göğün yıldızlarına sor

Seni nasıl hilesiz

Yalansız sevdiğimi

Ey dolunay

Her dövüş ömrümün bir durağıdır

Şimdi kanadı kırık bir bulut

Sarıyor dağların yeşil perçemini

Hiçbir çelik ısıltısı işlemez

Çift ağızlı bıçak yemiş bu yürek

Tüm Karanlık Zamanları

Gökte turna sürüsü

Yüreğimde veda türküsü

Vakitsiz düşenin acısı

Hep bir keder çizgisidir

Hiç tükenmiyor kanatlı düşler

Ekmeği suyu paylaşır gibi
Hala yas ve hüznü paylaşıyoruz
Özgürlüğün yüzü suyu hürmetine

Şimdi kendini aşkla çoğaltıyor
Gidene ağıt yakan her yürek
Ne düş kırıklığı
Ne beden yılgınlığı

Daha dün başlamış gibi
Gül yapraklı şafakla dağıtıyoruz
Tüm karanlık zamanları

Bir Ömür Sürer

Ne bahar çıka gelir
Ne serde sevda biter
Bu kavga bir ömür sürer
Bir ömür sürer
Dağ sarmaşığı gülibrişim aşkı
Her şafak her şafak
Dağlarımda havalanır
Kar beyaz kuşlar
Gelse de bahar
Gelse de alımlı yar
Gelse de lalezar
Toprağa düşmeden
O güzel sevdalar

Onlar ki

Onlar ki

Kara kış

Buz ayaz dağ rüzgârında

Leylak mevsimi

Yonca yeşilli

Hep kızıl gül mahşeri

Bir yaşam düşlediler

Onlar ki

Seneler önce

Bir tanrıçanın gözlerinde

Aşkı aramaya çıktılar

Gelince vakti

Hem aşkı hem güneşi

Alıp gelecekler

Onlar ki

Aldırmadan tirana

Aldırmadan fermana

Gelince zamanı

Bir göçmen kuş sürüsü gibi

Baharı kucaklayıp dönecekler

Toprak Kokusunu

İnsan bir kere doğmuştur ya

Hep direnir yaşamak için

İşte bu yüzden

Salt bu yüzden

Toprağı kutsar

Uğrunda ölür

Çeker içine

Yağmur sonrası

Toprak kokusunu

Her Sürgünde

Bir sürgün vedasıydı
İçimizi kanatan sözcükler
Geceye karışan düşler
Şavkırken yıldızlar
Düştük o uzak yollara
Kentler sis ve kül içindeydi
Bahar güneşini yitirmiş
Acımasız bir sevdaydı
Kökü içerde dalları dışardaydı
Yüzünü ışıkla kutsadığımız toprak
Gerilerde çok gerilerdeydi

Eski bir aşk vedasıydı
Torbamızda doluya tutulmuş
Düş kıyımı dost kırgını acılar

Yüreğimizde vurgun yemiş anılar
Tattık hepsini hava su ve ekmek gibi
Kuş sürüleriyle birlikte aştık
Hazana açılan sürgün yollarını

Bir ayrılık vedasıydı
Biz ile çocukluğumuz
Doğup büyüdüğümüz yer arasında
Yaşamımıza düşen her sürgün
Dipsiz bir uçurum ve hasret türküsüydü
Nar tanesi gibi saçıldı dört bir yana
Biz ile benliğimizin öz yuvası

Bir Kadın ki

Bir kadın ki
Gözleri iri derin çöller gibi
Yaz sıcağı güz sarısı kış ve bahar algısı
Sömürge bir vatan gibi

Hali hep harap ve yaman
Sağ tarafı hem karanlık hem masal
Sol tarafı hem aydınlık hem yaşam
Yarısı diken yarısı çiçek
Hem kavga hem sevda
Gözleri illa da iri derin gözleri
Şifresi çözülmemiş bir tarih gibi
İşte orada saklıdır her şey

O Erik Ağacı

O çiğdem çiçeği

O dut ağacı

O taş sokak

O sakın ırmak

O Zagros savaşçısı

Cesur yürekli esmer kız

Antik bir kolye gibi

Hep boynumda duruyor

Ey Tarih

Ey tarih

Beni ben yapan andır

Her mekân koca bir devrandır

Etmez hiçbir devran

Nefsi müdafaa siperimdeki katre-i an

Tiran ki

Tiran ki
Beyni hep kış
Yüreği karanlık bir düş
Baharı yekten unutmuş
Unutmuş göğün mavisini
Çocukların gülüşünü
Kar kiraz kuşların uçuşunu
Göçen göçmüş
Kapı eşiklerinde
Kül rengi acılar kalmış

Güneşe Çevirelim Yüzümüzü

Yoldaşlar

Hakikat ağızdan çıktığı gibi olmalı

Ölümün gölgesi örtmeden gözümüzü

Güneşe çevirelim yüzümüzü

Yüreğimizin armağan torbasında

Hem ak güvercin hem kızıl gül

Hem kavga hem sevda

Militan dediğin

Her şeye hazır olmalı

Sıcak Ekmeğin Ağaran Yüzünde

Bir aşk gibi içimde duruyor

Yağmur yemiş toprak kokusu

Tufan ve tapınaklar hikâyesi

Kadim tanrıçaların aşk heybesi

İlk insanın ilk kavgası
Çocukluğumun ilk göz ağrısı gibi
Sıcak ekmeğin ağaran yüzünde
Her şey yerli yerinde duruyor

Ey İnsan

Ey insan

Karanlık sulara çekiyor bizi

Aşk unutan bu soysuz hayat

Rüzgârın savurduğu bir yaprak gibi

Gecenin mavi soluğuna düşüyor

Düşüyor toprağa erkenci vedalar

Töre bilmez değilim

Ağıtlar sokağında doğdum büyüdüm

İnsanlığın göğünde yaşlandım

Yüreğim hep çocuk

Yüreğim kuş kolonisi

Akasya mevsimine vurgun

Yıldızlara akan düş ırmağıdır

Ey insan

Kaç ayrılık mevsimi yaşadım

Kaç karanlık çölü aştım
Kaç hayat yaşadım anda
Şimdi tufan suları basmış yeryüzünü
Adsız bir limana sığınmış çocuklar
Bu gece hemen bu gece
O güzel çocuklar aşkına
Zindan direnişçileri gibi
Ya ser verip öleceğim
Ya küllerimden tutuşacak
Aşk ve özgürlük ateşi

Meçhul Bir Gezgin

Ölüm aşına bir ısırgan otu
Yeşerir her yolun kıyısında
Tarihe not düşmeyi bekleyen
Meçhul bir gezgin gibi

Ey Yüreğim

Ey yüreğim

Çekip giderse yıldızlar

Çekip giderse kar beyaz kuşlar

Çekip giderse dağ gezgini

Aşk mecnunu o savaşçılar

Anlatamaz hiç kimse

Ne gökyüzünün mavisini

Ne yeryüzünün yeşilini

Ne de çiçeklerin rengini

İşte o zaman solar gider

Yitirir yaşam ahengini

Ey Yüreğim

Aşmak için tufan ırmağını

Görmek için aşk dergâhını

Bize hem toprağın öfkesi

Hem göğün isyanı gerek

Özgürlük Düşlerini

Gelince o muhteşem an

Tohum eker gibi serpeceğim

Mavi göğün mavi toprağına

Zeytin ağacının yeşil yaprağına

Senin benim hepimizin

Özgürlük düşlerini

Gül Susar

Her gece her gece
Gül susar
Bülbül susar
Kul susar
Yol susar
Yediveren gül sarmaşığı gibi
Ay ışığına sarılırken düşlerim
Bir tek onlar susmaz
Açar kil levha künyemde
Kürt mavisi bir çiçek
Yaprak dökerken meşe ağaçları
Göçe kalkan kuş sürüsü gibi
Sökün eder içime
Bir gerillanın yol vedası son sözleri

Başka Çaresi Yok

Bu romanı çok okuduk
Çok dinledik bu hikâyeyi
Ne başı var ne sonu
İhanet o aşına ihanet
Hep aynı sözcüklerle örülmüş
Acısı ki
Güz mevsimi
Böğürtlen zamanı
Basar düşlerimi
Sarı bir tufan gibi
İçimde çağın kanlı tragedyası
Gökte gri bulutlar kümesi

Yerde ölü kuşlar kolonisi
Çoğalıyor
durmadan çoğalıyor
Göç ve sürgün dalgası
Çoğalıyor her yerde
Kabil'in döktüğü kan damlası
Hiç kimseye yararı yok
Sabaha çıkmayan yolda yürümenin
Köleliğin soy kütüğü
İhanet o kapkara ihanet
Başka çaresi yok
Düş ışığı gün ışığı
İlla da o mor alımlı aşk ışığı
Düşecek karanlığın şah damarına

Bağışla Beni Çocuk

Öyle üzgün
Öyle masum
Bakma bana çocuk
Alıp götürdü her şeyi
O kör
O dilsiz kurşunlar
Paramparça etti düşleri
O demir kanatlı kuşlar
Artık ben ben değilim
Ağıtlar ağıtlara karıştı
Çılgınlıklar arşa ulaştı
Hani nerede sevda ve aşk
Nerede insan ve hakikat
Nerede o ak pak papatyalar
Ya o mavi yeşil gökyüzü
Şimdi yaşamın kıyısında
Kara kapkara dalgalar
Bağışla beni çocuk
Daha dokunamadım
Ne sana ne yarana

Öyle üzgün
Öyle masum
Bakma bana çocuk
Mevsimler değişken
Sokaklar güz hüznü örtünmüş
Evlerde heybesi yırtık acılar
Uçup gitmiş en güzel kuşlar
Ne gül kalmış ne bülbül
Her yer yağma
Her yer talan
Hangi çağa baksam
Hangi yana dönsem
Hep karanlık karanlığı besliyor
Her gece her gece
Yüreğim örtüyor toprak yerine
Vurulup düşenleri
Bağışla beni çocuk
Daha dokunamadım

Ne sana ne yarana

Irmak Öldü

Deniz öldü

Irmak öldü

Çiçek öldü

Ağaç öldü

Gökyüzü de öldü

Hiç uyumadı

Gece boyunca

kuşlar
ve gerillalar

Gözlerimle Gördüm

Tanıktır yağmur

Tanıktır bulut

Gök kuşağı tanıktır

Her sabah her sabah

Konar omuzuna bir ak güvercin

İpince narin ellerin

Ölümlere tanık gözlerin

Devrilirken gökyüzü yeryüzüne

Aşk gibi gülümsedi

Suyun aynasına düşen silüetin

O an sığındım

Kuyudaki Yusuf'un sabrına

Sığındım bir ırmağın akışına

İştar tapınağına sığındım

Gözlerimle gördüm

Hala orada duruyordu

O eşitlikçi görkemin mühürlü izleri

Bu Kent

(Afrin'e)

Bu kent ki

Hem insanın sevinci

Hem toprağın gözyaşıdır

Çocuklar

İlla da çocuklar

Gecede mor ışığı bekler gibi

Hala onun gülüşünü bekliyor

Bir ocuğun Gözlerinde Işır

Ne zaman düşünsem bir işçiyi

Eli toprak kokan bir kadını

Düşünsem l sıcağında vurulmuş bir kenti

Seni ve badem çeklerini düşünsem

Med cezir olur yüreğim
Fırtınaya tutulur albatros kuşları
Bir düelloya sığınır gülüşlerim

Ne zaman düşünsem ırmakları
Düşünsem salkım saçak bulutları
Bir çocuğun gözlerinde ıştır
Düşer günceme özgürlük şiirleri

Hangi Kavgadır

Bilmem ki

Hangi sevdadır

Hangi kavgadır

Beni böyle deli divane eder

Düşürür gül parmaklı sabahlara

Ömrümün en güzel anlarını

Yeryüzünün Dişı Soluğu

Göğün aşk dolu kızıl göğsünde
Büyüdü kızıl bir sarmaşık gibi
Yeryüzünün yeşil dişı soluğu
Kutsandı kadın ve sevda
Kutsandı Ninhursag ile Lilit
Ekmek ve şarap gibi
Dağ sızığında gümüşe çalan su gibi
Düştü şafağa esmer bir gülüş

Büyüdü eski çok eski bir ırmak oldu

Dönüştü mor salkımlara

Birlikte uyandı erkek ve kadın

Dağın taraçasında uyandı

Hem kavga hem özgürlük

Öfkeden Ağaran Bıçak

Ey tufan suyunda bilenmiş

Öfkeden ağaran bıçak

Ey düş ve buluttan demlenmiş

Sevgiden çıldıran aşk

Ey yüreği yaban sarmaşığı

Seher sabah yeline vurgun sevgili

Ey bataklıkta büyümüş

Güzellikte eşsiz ak çiçek

Beni bir başıma bırakıp

Nereye gittiniz

Bu aydınlık gerilla sabahında

Hayat Yemyeşil Olacak

Kaygılanma heval

Boyun eğmez dağlarımız

Kuş kanadında gülüşlerimiz var

Elleri hem gül hem sümbül

Düşü göğsünde mor menekşe

Yüreği hep bahar savaşçılarımız

Defne dalında ütopyamız var

Biliyorum gece karanlık

Hava hala buz ayaz

Lakin hiç kaygılanma heval

İki ırmak akıyor ülkemin ortasında

Biri sarı hırçın hep tufan
Diğeri mavi nazlı alingan
Biri dişil biri eril
Verdiler mi el ele
Hayat yemyeşil olacak

Urartu Gök Mavisi

Urartu gök mavisi
Mor leylak rengi
Akdamar göl mavisi
Tirana

Yalana

Geride kalana inat

İlla da dağ mavisi

Şimdi derin çok derin

Aşk gibi direngen deniz mavisi

Bir yaşam düslüyoruz

Hala Bekliyor

Bilmem ki

Hangi karanlık tufan alıp götürdü

Narçiçeği sevincimizi

Hangi fırtına savurdu

Kiraz sıcaklığı gülüşlerimizi

Bir gül mevsimi sabahında

Kıyıma uğradı sözler ve düşler

Kıyıma uğradı kelebekler ve kuşlar

Bir başına kaldı gökyüzü

İç bükey bir aynaya düştü

Işığın kırılma izi

Hala dönmedi

Aşkı aramaya çıkan

O güzel

O cesur

O dağ çiçeği kokan çocuklar
Hala sürüyor ayrılık sevdası
Bitmedi o uzun yol vedası

Bir roman kadar uzun sürdü
Ak köpüklü mavi suların gelgitleri
Bir turaç göçü gibi çekip gitti
Yıldızların gezgin yoldaşları
Anaların yüreği bir keder kuyusu
Hala bekliyor her şafak dönüşlerini

Yıkık Sur Evleri

Geçmişim uzun bir aşk destanıdır
Oyulmuş antik bir kentin taşlarına
Yazılmış sarmaşığın inatçı huyuna
Kaç tiranın ömrü yeter ki
Çocukluğumun izlerini silmeye

Ey yüreğim sen söyle
Bu topraklarda kaç bahar yeter ki
Kürdün hikâyesini yazmaya

Şimdi Sur dibinde
Her yürek
Kül rengi bir keder
Göğün aynasına düşmüş
Ayrılık ezgisidir
Kapılarda terkedilmiş düşler
Avlularda mor sarmaşıklar
Hem hüznün hem gül kokan
Bir salkım akasya gülüşüdür
Göç mevsimi
Güz sisleri
Zulmün kapkara izleridir
Sur'un aşk dolu çocukları
Omuzlayıp kor ateşten sevdayı
Alıcı kuşlar gibi
Yenip gitmişler ölümü

Çok Değiliz

Çok değiliz

Çok az hiç değiliz

Çok olandan yana da değiliz

Çok olanın

Çok olan karanlığına karşı

Çok ışıık olmak için

Çok olandan daha

Çok olmak için varız

Ağıtlar Düşerken Şafağa

Düşerken geceye

Cesur kızıl karanfil çizgisi

Dolunay yüzlü bir kız

Son sözünü söylemiş

Karanlığa gün ışığıyla saldırmış

Kırık aynadaki yüzü düşmüş

Gecenin kanlı ırmağına

Gök eğilmiş yer eğilmiş
Göğsünde güneşin öfkesi
Torbasında böğürtlen parçası
Ceylan gözlü bir kız
Ağıtlar düşerken şafağa
Kızıl karanfil ekmiş toprağa

Ey Ağaç

Ey ağaç
Söyle nedir sırrın
Güvercine dost
Kuzguna küskünsün
Sarıya sürgün
Yeşile vurgun
Buz ayaz zamana kırgınsın
Nuh u Nebi’den beri yaşar
Her mevsim ılık ılınsın
Ne kadar güzel
Ne kadar çok
İri siyah gözlerin var
Söyle ey ağaç
Nedir sırrın

Benim Coğrafyamda

Benim coğrafyamda
Her yürekte düşenin acısı
Her eşikte gç ve ayrılık sızısı
Tiranın terkisinde kara ölüm gncesi
Hala sürüyor hala sürüyor
Hem toprağın hem insanın sancısı

Benim coğrafyamda
Yıldızlar hiç bırakmadı mevziisini
Kuşlar terk etmedi gğn
Yırtıldı gecenin karadut rts

Akşamın gümüş heybesinde
Sabahın kızıl karanfil ışığı
Başka çaresi yok çözülecek anda
Çözülecek Gordion düğümü

Kuşu Göçüne Söyle

Ey mavi gök
Söyle huma kuşuna
Kuşu göçüne söyle

Bana yıldızlardan bir yoldaş
Defne ağacında bir hançer göndersin
Bu gece hemen bu gece
Yaşamak için dövüşmek gerek
Bu gece hemen bu gece
Çocuklar ve çiçekler aşkına
Işığa varmak için savaşmak gerek

Ayağa Kalkın

Ayağa kalkın ayağa kalkın

Tahtlar taşlar saraylar

Sunaklar dibinde kurbanlar

Taştan demirden zindanlar

Ürküyor göğün kuşları

Çocuklar bir başına kokuyor

Acılar durmadan çoğalıyor

Ayağa kalkın ayağa kalkın

Geliyor talancılar

Kan boyalı kılıç ve süngüsü

Ezip geçiyor çiçek bahçelerini

Bir zorba “vatan millet din” adına

Yalan üstüne yalan

Hem kitap hem insan yakıyor

Ayağa kalkın ayağa kalkın
Ey şiiri onur bellemiş şairler
Yazarlar ressamıar müzisyenler
Doğarken yeni bir güneş ayağa kalkın
Çare değil ölmek ve boyun eğmek
Kalkın yüreklerin yeşil dağına düşsün
Şiirin sesi türkünün ritmi kalemin gücü
Ayağa kalkın yarın çok geç olacak

Gördüm

Der ki Efsane
İlkin sular oluştu
Yayıldı yeryüzüne tufan
Ortasında homa ağacı
Buyurdu Zerdüşť
“Her insan bir ağaç dikmeli”

Ağrı ve Cudi Dağı'nda
Çekildi sular bir şafak vakti
Döndü zeytin dalıyla
Ak kanatlı güvercin

Bir akşamüstü gördüm
Onlar vurdu ak güvercini
Onlar kesti zümrüt ağacını
Onlar söndürdü kutsal ateşi
Onlar bozdu barışı
Kirletti suyu ve düşü
Kana boyadılar gülüşü

Yoldaşlar

Yoldaşlar

Zaman yaklaştı

şafak ağardı

Dağ ağardı

İrmak ağardı

Kuşlar çoktan ağaçlara ulaştı

Haydi hep birlikte

Tek yürekte varalım

Dağın ağaran mavi yüzüne

Hiç Görmedim

Hiç görmedim sevdanın gölgesini
Hep sıcak aydınlığını taşıdım
Hiç görmedim dövüşenin ihanetini
Yüreğim aşk şiiri ve çiçek iklimi
Hep ortasında yaşadım

Devletin İnkâr Sesi

Göğün ağacın ve çocuğun

Yüzü suyu aşkına

Düştü karanlığa

Kızıl gül ışığı

Yeminli söz ışığı

Keskin göz ışığı

Dağın yüzü suyu aşkına

Karıştı düşlerime

Irmak sesi

Rüzgâr sesi

Kuş sesi

Hakikat dostluğunun

Yüzü suyu hürmetine

İstemem özgürlük dışında

Ne kan sesi

Ne taş sesi

Ne aç sesi

Kara kapkara bir hayalet gibi

Ardımda hep ardımda

Devletin inkâr sesi

Aşkın Nefesi

Artık geldi zamanı

Çiçeklerle dönüyor kadınlar

Hem çocuklar hem yıldızlar dönüyor

Güneşin evinde mevsimler değişiyor

Herkes kendi düşlerine koşuyor

Suya düşüyor aşkın nefesi

Toprağa düşüyor sevgi cemresi

Bahara düşüyor kuşların sesi

Fırat kendi deltasında büyötmüş

Sabaha adanmış o kızıl gülleri

Ey Mezopotamya

Ey Mezopotamya

Göğ e uzanırken sıra serviler

Asma bahçelerin yansın kül olsun

Yerle bir olsun Babil'in fildişi kulesi

Taş oymalı sarayların yıkılsın viran olsun

Kan ırmaklarından yitip gitsin

Sedef kakmalı hançerlerin

Yerle bir olsun tanrıça kanıyla örülen

Görkemin yüzü o kadim kentlerin

Hesap Soracak

Biliyorum

Gelecek

O an er geç gelecek

Ay güneş ve yıldızlar

Hep birlikte dönüp gelecek

Gelip karanlıktan hesap soracak

Vakitsiz Toprağa Düşüyordu

O gün yüreğim

Taş gibi suskun

Aşk gibi vurgundu

Diyarbakır dört kapı Sur kapı

Durup baktım kanayan gökyüzüne

Dövüşken kuşlar

Şafağı karanlığa taşıyordu

Hüzün yaprağı evlerin eşiğı

Bir masalın sözcükleri gibi

Yan yana duruyordu

O gün antik taşlardan tarih

Acıdan reyhan büyütenler

Hüzünden çiçek derleyenler

Kıyım ırmağında yitip gidiyordu

Çocuklar illa da çocuklar

Kendinden öte asırlar öte

Sur dibinde yaşayıp düş dikenler

Vakitsiz toprağa düşüyordu

Bir Tek Göğün

Egemenlik hiç kimsenin olmalı

Bir tek göğün
Bir tek suyun ve ışığın olmalı
Çoğalmalı herkesin olmalı
Rüzgârla ağaç birleşmeli
Kuşlar ve çocuklar bir olmalı
Uzanmalı salkım söğüt dalına
Dağın terkisine uzanmalı
Dalmalı aşkın derin sularına
Irmaklara girmeli her insan
Gökyüzü ve yeryüzü herkesin
Egemenlik hiç kimsenin olmalı

Karanlık Sularda

Bir gece yarısı

Eşkıyalar batırdı ay ışığını

Bir akşamüstü

Kör korsanlar düşürdü gün ışığını

O mavi karanlık sulara

Kuş Vedalaşmaları

Bir bulutun gölgesinde kaldı
Çocukluğumun çağla mevsimi
Geceye düşünce dolunay ışığı
Yüreğimde koptu ilk aşk çığlığı
Cebimde çiğdem yaprakları

Kuş vedalaşmaları
Böğürtlen artıkları
Bir yıldızın şavkında çıktı karşıma
Binlerce sarı çingil gibi
Özlediğim o çocukluk ağacı

Baktım geçmişin sisli göğüne
Bulutlar arasında ay
Devriyeler silah çatmış
Yol çatılarında bekliyordu
Çocukluğumun anıları
Dört mevsim işgal toprağı
Düşlerim erguvan ve ıtır yasağı
Yaşadığım soy kütüğü belirsiz çağ
Açmış ağzını
Kara bir ejderha gibi bana bakıyordu

Çiçeğin Yaprığına

Kardeşler

Suya baktığınız gibi bakın

İnsanın aydınlık yüzüne

Boyun eğmeyen kadınların gözüne

Kırlangıcın kanadına

Çiçeğin yaprağına

İlla leylak ile nergise

Dağların yeşil yamacına bakın

Hakikatin evine aşkı taşıyanlar

Şah damarımızda dolaşan kan gibi

Hayat sunuyorlar size bize hepimize

Onlar ki

*O zamanlar bir testinin serin gölgesinde, kırık
bir buğday başağı gibiydik. Ne çok sevmiştik,
zindan karanlığına ağan, o 14 Temmuz sıcak
direniş kahramanlarını...*

Onlar ki

İki ırmak arası dağ sümbülü

Diyarbakır temmuz sıcak

Zindan zulüm sağanağı

Yatırıp ölüme bedenlerini

Ceviz ağacından

Dirilişe köprü oldular

Onlar ki

Her şafak her şafak

Yıldızlardan daha öte

Rüzgâr yemiş dağ çiçeği

Aşk vurgunu düş sürgünü

Tüm yürekleri güneşe bağladılar

Yıldızlardan Daha Cömert

Ey insanlar

Çok ama çok zenginim

Buğday başağı lokmam
Işık örmesi hırkam
Abanoz ağacından asam var benim

Çok ama çok zenginim
Bıçağın ve paranın işlemediği bir yürek
Çoğalan hep çoğalan
Çiğ damlasında bir düş
Bulutların göğsünde bin gülüş
Yıldızlardan daha cömert
Mor leylaktan daha çekici
Zümrüdü Anka soyundan
Yoldaşlarım var benim

Düş Gezini

Ben ki

Hem düş gezini

Hem kızıl karanfil vurgunu

Bir hakikat yolcusuyum

Yüreğim dilsiz kuş ağıtı

Ruhum açelya lale sümbül tarlasıdır

Yıldızların tıraçasında

Hem yağmur yemiş sardunyalaram

Hem vurgun yemiş aşklarım var

Ben ki

Dionysos'un dostu

Mem u Zin'in aşkı

Ninhursag'ın oğluyum

Minnet etmem yalana ve tirana
Hem göğüm hem toprağım var
Dolaşırım dağ bayır
Ölmesin diye çocuklar
Ölmesin diye kuşlar
Onaylarım ateşten mühürle
Hem barışı hem özgürlüğü

O Bilge İnsan

O usta ben çırak
O mürşit ben mürit
O ışık ben pervane
O akar ben bakarım
Her şeyi her şeyi
O özgür bilge öğretti bana

Soğuk Olan

Biliyorum artık

Soğuk olan

Kar boran değil

Buz ayaz havalar hiç değil

Soğuk olan

Dağın ağaran yüzünü

Yağmur damlasını

İğde yaprağını

Çiçek tufanını

Sevgi sağanağını

Aynaya düşen aşk sıcaklığını

Düşü gülüşü unutan insandır

İçimde Defne Dalı Bir Gülüş

Bir ölümler iklimindeyiz
Rengini yitirmiş bu paralı çağ
Ne din ne iman
Ne aşk ne felsefe kalmış
Enine kıyılarda yuvarlanıp duruyor
Ak köpüklü aşına sular
Rüzgâr esiyor çok eski vadilerden
Hala yoluna devam ediyor bulutlar
Dolunay ak bir martı gibi uzaklaşıyor
Ne garip insan ve hayat

İçimde defne dalı bir gülüş
Çift yüzlü gümüş bir ayna gibi
Düşlerim hep göğün orta yerinde
Akıp gidiyor denizdeki bir kayak gibi

Gördüm

1

Gördüm geceyi

Gördüm bıçağı
Gördüm katili
Koşarken gri bulutlar altında
Yüzü solgun bir kadavra gibiydi
Anladım o an
Öldürdüğü kişi ta kendisiydi

2

Gördüm
Kendi gözlerimle gördüm
Bir gece yarısı
Sırtlamış adamın biri
Paslı demir kapısını
Kaçıp kavgadan
Kaçıp sevdadan
Kendini düşlerinin
Gri zindanına kilitliyordu

Haydutlar Devri

Bitti gül devri

Bitti aşk devri

Düşlerim rüzgârlı

Düşlerim kırılğan

Düşlerim gel git

Yitirdi aklını insan

Her yerde yalan

Her yerde talan

Uzaklaştı soylu atlar

Yağmuru aramaya çıktı gökkuşağı

Kırma uğradı ceylan sürüsü

Baskın yedi yabani kuş kolonisi

Dağlara sığındı en cesur olanlar

Yitirdi tanrıçalar taşkın bir ırmakta

Zeytin ağacından güç yüzüklerini
Başladı kül devri başladı kul devri
Yitirdi aklını bu ülke
Gelip oturdu o soysuz krallar
Gül ağacında oturaklara
Açıldı Pandora'nın kutusu
Yayıldı yeryüzüne kötülük
Geride bir tek umut kaldı
O da bir gece yarısı fırtınaya kapıldı
Baktım göğün gümüş aynasına
Bir tek silüetim yansıdı
Çoktan başlamıştı haydutlar devri

Olmadan Beyaz Aydınlık

Söyle ey ikiyüzlü softa

Olmadan diyalektik

Çözülür mü tarih

Çözülür mü kasvetli karanlık

Olmadan beyaz aydınlık

Herkes Duysun

Herkes duysun herkes duysun

Toprak söyledi

Yağmur söyledi

Kuşlar söyledi

Bozulmuş çiçeklerin şiirsel ahengi

Yitip gitmiş göğün mavisini

Değişmiş sözlerin büyüsü

Susmuş insanın şarkısı

Herkes duysun herkes duysun

Kapanmış içine

Sokaklar ve çocuklar

Defne ağacının göğsünde
Aldatılan bir kadın alayı gibi

Herkes duysun herkes duysun
İşgale uğramış bu ülke
Cinayetler çoğalıyor
Çoğalıyor sayrı tiranlar
Kızıl gül mevsimi geldi
Yeter artık ayağa kalkalım

Dağ Vurgunu Gül Sürgünü

Direniyor kardeşler
Her yerde direniyor
O akışkan ırmaklar
O apaydınlık dağlar

O kavimler kapısı kentler
O rengarenk çiçekler
O ışıldayan yıldızlar
Direniyor kardeşler
Bir tek onlar direniyor
Dağ vurgunu gül sürgünü
Senin benim hepimizin olan
O dövüşken gerillalar

Felaket Tablosudur Çağımız

Her yerde her yerde

Sarı bir ejderha gibi

Kalkmış atağa

Savaş ve yalan

Kan ve barut

Ölüm ve kıyım

Fırtına ve çöl

Açlık ve sefalet

Havar ve ağıt

Her yerde her yerde

Vurgun yemiş

Hem barış hem yaşam

Sürgün yemiş

Hem aşk hem kadın

Yeryüzü ve gökyüzü

İlla da analar ve çocuklar
Felaket tablosudur çağımız
Bir buz sarkıtı gibi
Asılmış evlerin eşiğine

İrmağın Karanlık Debisinde

Bir yaprak düştü ağacın köküne
Bir kuş havalandı göğün mavisine
İhaneti siyah gül diye satanlar
Çoktan boğuldu
İrmağın karanlık debisinde

Düşümdeki Yüzün

Kaç bin yıldır
Heybemdeki töre
Aşiret töresi
Düşümdeki yüzün
Alımlı tanrıça gülüşü
Ütopyam hala defne dalı düşü
İlk tanrıçalardan beri hep seni ararım
Seni ararım dört mevsim
Hep içimdesin yemyeşil
Fırat kıyısındaki
Bir salkım söğüt gibi

Özgür Yaşam

Ilık bir güz gecesi
Zeytin ağacında uyukluyor kuşlar
Yükseliyor ay
Düşüyor dağın tergisine sere serpe
Kümülüsler üstünde
Çekip gidiyor karanlık
Çekip gidiyor tiran
Çoğalıyor ışık
Çoğalıyor düş
Çoğalıyor ağaç
Çoğalıyor aşk
Yoldaşların kavga heybesinde

Çoğalıyor ve akıyor

Özgür yaşam

Bu Kentte

Bu kentte

Güvercinler ne kadar üzgün

Tünemiş damların terasına

Yıldızlar örtünüyor gece boyunca

Bu kentte
Lale mevsimi
Kuğu fırtınası
Kaynayan uçuk bulutlar
Çoğul duygular
Değişken havalar
Gidenlerden geriye kalan
Dağ gibi acılar duruyor

Bu kentte
Ayrılık mevsimini yaşıyor aşklar
Nesneler hüznü bir sebat
Analar gözleri ıpslak
Gidenler bir gün dönecek diye
Her şey yerli yerinde duruyor

Bir fotoğraf karesi

Umut

Pandora'nın kutusunda

Mavi karanlık bir düş

Ölüm

Yaşamı talan eden

Bir eski zaman eşkıyası

Yaşam

Ölümden çalınmış

Bir fotoğraf karesi

İnsan hep sır deryası

Bir mikro evren ezelden beri

Çöz çözebilirsen bu denklemi

Duymadı Tanrı Ve Kul

Hem hasat hem inanç zamanıydı
Hem isyan hem düş mevsimiydi
Dudaklardan dökülürken dualar
Gürlemedi gök ve bulut
Yağmadı efsunla yağmur
Vadilere düşerken çığlıklar
Duymadı tanrı ve kul
Geride bir kuraklık

Bir de ölüm kaldı

Apaydınlıktı Yüzü

Dün gece vuruldu
Kızıl kuş sürüsü
Taşırken şafağa ışığı
Işıldadı kayan bir yıldız gibi
Herkes gördü herkes gördü
Berrak bir sızak gibi
Apaydınlıktı yüzü

Evrenin Yaz Bahçeleri

Ey sevgili

Su ol

Bulut ol

Düş ol

Zaman ol

Gir yüreğime

Sevda ol

Saf bir gülüş ol

Tanıma sınırları

Yık tabuları

Kuş sürüsü ol

Yayıll yeryüzüne

Bütün coğrafyalar aşkına
Evrenin yaz bahçesinde
Birlikte hep birlikte
Şarkı söylesin çocuklar

Yüreğim Hep Çocuk

Hele bir bakın yeryüzüne
Semiramis'in asma bahçelerine
Kuşların mavi ülkesine
Var mı adı çocuk olan bir çiçek

Adı çocuk olan bir ırmak
Adı çocuk olan bir ağaç
En kadim ana toprak
Hele bakın gökyüzüne
Var mı adı çocuk olan bir yıldız
Ey insan kendi aşkına uyan
Var mı adı çocuk olan bir yaşam
İşte bu yüzden yüreğim hep çocuk

Ben Seni

Ben seni

Bir ayrılık vedasında

Terli bir çay molasında

GüneŖe skn eden

KuŖların ığlığında

Bir akasya baŖaĖında

Dağın ağaran yüzünde

Ben seni ay ışığı

Bir gerilla yryŖnde sevdim

Güneşe Uzanıyor

O mor etekli dağ

O uzun ırmak

O lirik şarkı

O güzel çocuk

O alımlı aşk tanrıçası

O toprağı büyüleyen çiçek

O yaşamı yaratan insan

Bir tek bulut olmuş

Bariş diye yeryüzüne ağıyor
Tüm ağaçlar kardeş olmuş
Birlikte güneşe uzanıyor

Hangi Tanrıça Onaylar

Bu çağ isyanların son çağıdır
Sorarım size hangi aşk bağışlar
Hangi tanrıça onaylar
Hangi felsefe izah eder
İnkâr edilen gül ve kimliği
Hem gül hem kimlik olmalı

İnsan insana kardeş
Kış bahara dost
Sevgilinin yüreği şiir
Yüzü hep gülistan olmalı
Kim sınır çizebilir ki aya yıldız
Yaşam çocuklar aşkına
Okunan en güzel kitap olmalı
Hem özgürlük hem aşk olmalı

Ey Bilgeler

Kalkın ey hakikati arayan
Düşü özgürlük olan bilgiler
Gülüşünü göğün mavisine
Ömrünü güneşe adayanlar var

Kalkın ey yürek savaşçıları
Düş ve söz ustası olmak için
Vakit gelip çattı

Bu dağ tanrıçası ülke
Haraç ile mezat
Talandan sıkışmış bir kıskaktır

Kalkın

Hakikat gül gibi üryandır

Bir Işık Daha Var

Bu ışıklardan başka

Bir ışık daha var

Güneşten aydan yıldızlardan başka

Bir ışık daha var
Yüzlere aşına aynalar gibi
Lale sümbül yaprağı
Işıktan daha keskin düşler ve sözler var
Aşkın ve umudun sevdasına
İnsanın yüzünü hep ağartan
Yüreklerde yanan
Daha ne çok ışıklar var

Ey Gök Yakut Deryası

Ey gözleri yakut gök deryası
İçimi kanatan bahar sevdası
Alnımın keder çizgisi
Eski çok eski bir zaman tanrıçasının
Aşk dolu gözlerinde sevmiştim seni

Ey düşümün kızıl gül goncası
Yüreğimin kaç bin yıllık yarası
Çağların çok uzak çağların
Bilmem ki hangi zamandan beri
Gölün yeşil sularına düşmüş
Bir gümüş martının
Gölgesinde sevmiştim seni

Bir Gül Uzattı

Düşerken toprağa

Bir gül uzattı

Bir gül uzattı aya yıldız

Bir kızıl gül uzattı

Sana bana bize

Karanfil rengi gün ışığı

Aşkı anlattı hepimize

Taştan Karanfil Acıları

Umudun kızıl gülü

Devrim Medya'ya...

Ey çocuk

Bir yanın güneş doğuran Zagroslar

Bir yanın göğе konuk Toroslar

Uyanınca geceye yıldızlar

Uyanınca sabaha kuşlar

Vedalaşınca yağmur ve bulutlar

Rüzgâr yaracak taştan gül acıları

Alıp götüreceк o tufan artığı suları

Alıp götüreceк tüm ağıtları

Ey çocuk

Uyanınca analar ve güneş

Senin yüzün suyu hürmetine

Bulup mezarsız toprağını

Bir kızıl karanfil bırakacağım

Sol göğsünün üstüne

Ay Bulut Örtünmüş

Düşlerim özgürlük

Yüreğim sevda

Ay bulut örtünmüş

İnsan Dediğın

İnsan dediğın

Gökte kaynayan bulut

Baharda çağlayan ırnak

Yaz yüzlü manolya gülüşlü
Çocukluk anısı gibi berrak olmalı

İnsan dediğin
En zor anda iki eli kanda
Ağızdan çıkan ilk sözcük
Ölümden öte bir zamanda
Yüreği kırlangıç kanadı
Hep ilk aşk gibi coşkulu olmalı

İnsan dediğin
Toprakta ceviz ağacı
Gecede yıldız sağanağı
Özgürlük sevdasında
Gökkuşağı bayrak olmalı

Ey Aşkı Aşkla Arayan İnsan

Ey aşkı aşkla arayan insan
Nerede yaşamı doğuran toprak
Topraktan daha öte ne var
Şimdi tarih ateşten bir öfkedir
Duruyor duvarda bir çalar saat gibi
Gökyüzü kuşlara
Yeryüzü aşklara yasak
Hem suya hem rüzgâra söyleyin
Bir kent gibi vurulmuş en güzel kadınlar
Kadından daha öte ne var
Dört bir yandan kuşatmaya alınmış

Ey aşkı aşkla arayan insan
Nerede düş dizen o masalcılar
Masaldan daha eski ne var

Düş ırmaklarına lale sümbül bıraktım
Nerede Zerdüş'tün sözleri
Sözden daha öte ne var
Söyle bir kez daha söyle
Su ile ateş aşkına duysun herkes
Ölümün kara atı
Almış başını en önde gidiyor

Ey aşkı aşkla arayan insan
Nerede hakikati kuşanan bilgiler
Bilgeden daha öte ne var
Şimdi bir başına kalmış
Ceviz ağacında sedef oymalı sandıklar
Gül ağacından gümüş kakmalı aynalar
Ey insan daha ne duruyorsun
Gölgesi suya düşmüş ağaçlara
Giyisileri gök kuşağı çocuklara
İçtikleri yağmur suyu başaklara
Işık bahçesi bir yaşam yarat

Ey aşkı aşkla arayan insan
Nerede aşka övgüler dizen ozanlar
Aşktan ve şiirden daha öte ne var
Hep titrek bir dalga gibi taşı
Taşı en uzak yıldızlara
Dağın ormanın rüzgârın anısını
Toprağa düşenlerin türküsünü taşı
Solmadan karanfillerin soy ağacı
Söyleyin cümle canlılara
Herkes her yerde güneşi izlesin

Göğün Mavi Aynası

Gece serince yaygısını
Düşünce yıldızlar ırmağa

Çekilince serçeler yapraklı saraylarına

Gri bir yalnızlık kesilir zaman

O an paramparça olur düşlerim

Düşer göğün mavi aynasına

Ey Hakikat

Ey hakikat vazgeçemem
Ne senden ne kendimden
Sen benim son tapınağımsın

Ey halk bırakamam
Ne seni ne kendimi
Sen benim son sığınağımsın

Ey dağ vazgeçemem
Ne senden ne kavgadan
Sen benim son umudumsun

Sırtına Sapladı

Göğün antik kenti

Bulut ve yağmur

Zeytin Dağı ve gök kuşağı

Ferman biçilirken özgürlük anına

İnsan ve hakikat aşkına

Getsemani bir bahçede

Döküldü dudaklarında
Son gülüş son haykırış
Gecede sırtına sapladı Juda
Gümüş saplı hançeri

Akasya Zamanı

Düşünce göğün coğrafyasına

Mavi kanatlı bir yıldız

Hüzünle sükun eder ona

Göç artığı ebabil sürüsü

İşte o an başlar

Dağın yeşil taraçasında

Yüreğimin titrek yalnızlığı

Ben özgürlüğe ölürüm

Sen mavi bir ışığa dönüşürsün

Gündüz gecede aşk bende dirilir

Sen umudun bereketi yağmur

Akasya zamanı bir kavgada büyürsün

Konargöçer Ağıtlar

Ey insan

Varmışken savaşılar güneşin evine

Çölde gül kokusu almışken bülbül

Gel yeni baştan yazalım bu hikâyeyi

Başlara taç yapalım defne dalını

Göğ'e uçuralım ak güvercinleri

Tüm acılar aynı anadan

Gülüşlerin soy kütüğü ortak

Konargöçer ağıtlar düşer günceme

Çift ağızlı bıçak yarası ne ki

Düşen her ömür bir asra bedel
Sözün kanayan yarasıdır ihanet acısı
Bir dolanırsa ışığın diline kin ve öfke
Dönerse yüreğin isyanı güneşin isyanına
İşte o zaman yer ile gök yeknesak olur

Aşıktan Ne Anlar

Tufandan ne anlar
Hakikat ırmağına girmeyen militan

Hakikatten ne anlar

Aşk ateşinden yanmayan yürek

Aşktan ne anlar

Gül suyundan yıkanmayan sevda

Sevdadan ne anlar

Yıldızlara ulaşmayan insan

Ey insan

Bir şafak vakti

Söküp attım tek mil tufanları

Nefsi müdafaa mevziimin

Ak köpüklü kıyılarından

Ey Yaban Gülü

Ey yaban gülü
Bir yanımdağın yüzü
Bir yanımdaşağın gözü
Şahlanmış özgürlük süvarileri
Biri Dicle boyunca ışığa koşuyor
Diğeri toprağa düşüyor
Ay doğuyor dolunay oluyor
Değişiyor suyun sesi göğün rengi
Ey yaban gülü haydi ver
O süvari kıza ver derdiğin çiçekleri

Ey yaban gülü
İçimde dört keder kuyusu
Dört yürek yarası

Hawarlar hawarlara karışıyor
Açın bakın göğün atlas perdesini
Sol göğsünde bir gelincik
Gözleri aşktan üşüyor
Biri sabaha düşüyor
Diğeri Fırat boyunca güneşe koşuyor
Ey yaban gülü haydi ver
O savaşçı kıza ver derdiğin çiçekleri

Kuşlar Göçüp Gitmiş

Dicle vadisinde vurulmuş gül çobanları
Sur dibinde cehennem kasırgaları
YusuF'un kaldığı kuyularda çığlıklar
Kırılmış düş ışığı gümüş yontular

Gecede kurşunlanmış ağıtlar

Kuşlar göçüp gitmiş

Bir başına kalmış çocuklar

Benusen Burcu'nda

Bir güvercinin gözlerinde

Hazan mevsimi büyümüş

Yağmur sıcaklığı sevgi durağı

Ölmeden önce kızıl gül ağacı

Son damarına dek direnmiş

Evlerin Eşiklerine

Pervazı kırık pencereler
Kurumuş mor salkım sarmaşığı
Gözyaşı ayrılık rüzgârı
Göğünü yitirmiş uçurtmalar
Irmaklara açılamamış
Kâğıttan kayıklar
Korkunun soy kütüğü
Karanlığa açılan kapılar
Kanlı bir mühür gibi düşmüş
Evlerin eşiklerine

Hanı Nerede İnsan

Benim ülkemde

Çelik ve kan

Suç ve yalan

Katil ve kurban

Hala bir arada duruyor

Sorarım size ey insan

Hani nerede insan

Şimdi

Şimdi

Her evde bir şahmeran

Her sandıkta kutsal bir kitap

Okuyup anlamadıkları

Şimdi

Her duvarda buruk bir hasret

Kutsal bir tablo gibi duruyor

Gidip de dönmeyenin resmi

Bir Ak Güvercin

Baktım göğün deltasına
Mavi yeşil zeytin dalında
Çocuk düşleri büyüyordu
Sırtlamış bir ak güvercin
En uzak yıldızlara taşıyordu

O Usta Ressam

Tarih güncemizde

Biz tarihin kök hücresindeyiz

Hep sürgünde

Hep dövüşteyiz

Güneş önde
Biz peşindeyiz
Sabaha havalanırken kuşlar
O usta ressam
Defne yaprağına çizmiş
Erkenci yıldızlara dokumuş
Düşenlerden kalan anıları

Malabadi Köprüsü

Eskiden çok eskiden
Bir ırmağın kıyısında
Kürt Mervani “Bad’ın Evi”
“Mala Badê” duruyormuş
Badê taş kemerli bir köprü yaptırmış
Gümüş yüzlü ırmağın üstüne
Gelen giden yolcular
“Malabadi Köprüsü” demiş
Suları kaç mızrak boyu derin
Etrafında salkım söğüt suyu serin
Hem tarihin dokusu
Hem yolcuların kokusu
Upuzun sarı bir ejderha gibi
İpek yolu ona uzanıyormuş
Her gün her gün
Yorgun yolcular bir gölge gibi

Gelip üstünde geçiyormuş
Şimdi hiç biri yok
Tümü yenilip gitmiş zamana

Bir Sara Vardı

Sara yoldaşa...

Bir Sara vardı
Saçları kızıl kıvrıcık
Gözleri aşk gibi derin
Boynunda gökkuşağı fular
Yüreğinde gül ve bahar
Öyle güzel öyle güzel ki
Denizde ışıldayan yakamoz

Geceye düşen dolunay gibi
Gördüm zulüm zindan içinde
Öyle direngen öyle direngen ki
Kafeslere sığmayan dişi aslan gibi

Bir Sara vardı
Hiç bitmedi sevdası
Hiç bitmedi kavgası
Gitti işte bir ikindiüstü
Antik bir kentin sokağında
Onunla birlikte gitti
O güzel turaçlar
O alımlı yıldızlar
Öyle sevdalı öyle sevdalı ki
Yüreğimizi alarak gitti

Gri Bir Masala Dönüşür

Benim ülkemde
Bir asır sürer
Aşiret töresi
Kardeş kavgası
Her isyan kanayan bir yürek yarası
Yaprak dökümü sonrası
Göç ve sürgün mollası
Ağır kapkara ölüm gecesi
Mil çeker gözlere kör yargı
Kül eder kanlı kıyımlar
Geçmişimize dair tüm izleri

Ölüm ve uçurum kıyısı
Yüreğim titrek güz yaprağı
Her sabah yeniden canlanır
Sol göğsümün kanat vuruşunda
Güneşin ve aşkın hikâyesi
Devran döner gün gelir bahar olur
Yeşille dönüşür tüm sözcükler
Suya ışığa karışır düşler

Bir çocuk tarihin öte yüzüne çizer
Defne dalı ak güvercin sürüsünü
Ömrünü tüketen sayrı krallar
Yitip giden yalvaçlar
Gri birer masala dönüşür

Bu kentte

*Sarı sıcak bir Urfa akşamında
Havalanırken sürü sürü kuşlar
Cepleri türkü dolu esmer çocuktan
Her dilden bir aşk şarkısı dinlemiştik*

1

Güneşin kızı Şalmeth aşkına
Göğe uzanır ejderha başlı iki sütun
Yusufçuklar üşüşür
Ak pak bulutların saçığına
Ey sevgili

Yüzün öpülesi çocuk yüzü
Gülüşün zambak kar beyaz
İbrahim ile Sara dergâhında
Her sabah her sabah
Sarı yeşil kızıl güller açar
İnsanlar bu kentte
Ölüme hem ağıtlar
Hem hoyratlar yakar
Bir kadın soy kısrak gibi
Daracık taş sokaklara dalar
Aşk vurgunu iri kara gözleri
Kanatır yüreğimi “ah” diyen sözleri
Her akşam her akşam
Harran’da yer bakır gök sarı
Hala ceylan sürüleri dolaşır

2

Balıkli gölde
İğde ve gül kokusu
Suya eğilir salkım söğütler

Balıklara boyun eğer taş evler
Bu kentte sarı sıcaktır her mevsim
Fırat'ın tutkusuyla eser
Tüm aşk rüzgârları
Tarih hep çelişki ve ikilemdir
Bir genç kızın gözlerinde ışıır
Eski devir gezginler ve menekşeler
Oturup kuş konağı bir çınarın gölgesinde
Hem kaçak tütün
Hem kaçak çay içerim
Yüreğimin dört parçasına
Kaçak ütopylar taşıyım
Sevgilimin yasak göğsünde
Kaçak uyur
Kaçak gecelerim
Her bu kentte indiğimde
Birer esmer yıldız gibi
Etrafıma üşüşür
Bir yanı kuş gölgesi
Bir yanı bıçak yarası çocuklar

İbrahim ve Sara aşkına
Hem kaçak türkü
Hem kaçak dua satar çocuklar

Bir Düşün Hele

Bir düşün hele
Bulutların ardındaki ay gibi
Serde çoğalan düş
Şafağa açılan kuş gibi
Yine çekip gideceksin
O çok uzak diyarlara
Ne atlı ulakların getirdiği bir mektup
Ne de rüzgârın taşıdığı bir selam

Bir düşün hele

Yüzün Dicle'nin hüznün deltası
Gidişin güz ve ayrılık sevdası
Özgürlüğüm onurum kimliğim
Bütün kavgam bir tek o dağlar
O uzak dağlar kadardır

O Cesur Sevdalar

Defne dalı yeşil ırmaklar
Yol alır adsız sabahlara

Yol alır erkenci kuş sürüleri
Menzili belirsiz dergâhlara
Bir aşk gibi kanatır yüreğimi
Toprağa düşenin acısı
Kanatır düşlerimi
İncitir gülüşlerimi
O cesur sevdalar

Acaba Döner mi Kuşlar

Düş ve gül yoksunu

Bu gri iklimde

Unutsa büyümeyi

Hep çocuk kalsa yüreğim

Ölüme şafak kala

Haber versem

Bir sıcak yufka sabahına

Şikâyet etsem

Suya

Ağaca

Toprağa

Yalvarsam göğün mavisine

Yakarsam yıldızların şavkına

Acaba akşama döner mi kuşlar

Unutma

Unutma

Ey insan

Çöl suyu

Düş zamanı

Deniz ırmağı

Çocuk memeyi

Nasıl emerse

Öyle emer değışimi

Doğa ve toplum

Ay Doğdu

Ay doğdu

Gümüş bir deniz gibi

Yayıldı dağların üstüne

Düşlerim gül nergis

Sinmiş yaprakların üstüne

Gece esmer bir yaygı gibi

Serilirken dağın terkisine

Kuşlar tünemiş ağaçların tepesine

Hala orada sabahı bekliyor

Başka İstemem

İstemem başka çiçek

Başka ay güneş istemem

Başka yar dost istemem

Bir tek hakikat aşkına

Kızıl gül isterim gülistanda

Faili Meçhul

Gökte mavi ay

Yerde gecenin kara örtüsü

Apoleti omuzunda
Künyesi göğsünde haydutlar
Onu alıp götürdüler
Alıp götürdüler
Kiraz derleme zamanı
En derin uyku anı
Gök çıldırmış
Yer sarsılmış
Sular köpürmüştü
Ne bir soru
Ne bir sorgu
Ne bir iz
Ne bir söz
“Faili meçhul” dediler

Güneşin Evinde

Yıkanınca ışıkla

Yağmur ve toprak

Kelebek ve çiçek

Buluşunca güneşin evinde

Düşlerim ve ben

İşte o an yeniden doğarım

Anka gibi kendi küllerimden

Eski Bir Hüzün

Her gece her gece

Bir sürgün türküsü düşer

Dolunay haresine

Ayazması kırık dökük

Bir eski hasret dolanır

Zülüm zindan içine

Failli meçhul serüvenler düşer
Güneşin eskitemediği çiçeklere
O an doğu göğünde
Kuşatmaya alınır bir ülke
Halklar ayaklanır
Bir papatya açar sabaha
Özlemin bir köze dönüşür
Haydi şimdi sen söyle
Kaç yaşam yeter
Göçüp giden bu ömrü okumaya

Barışın Gül Yarası

Halkın kan damarı

Toprağın can damarı

İnsanın şah damarı

Baharın göğünde

Ölümün ışıyan ak şamarı

Kanıyor hala kanıyor

Barışın defne dalı yarası

Yeter ki Irmak Ol

Yanlış bir evrene mi geldim
Neyin nesi bu gri gökyüzü
Hani kuşlar nerede
Hiçbir yıldızın adı yok
Bu benim aradığım şehir değil
Bu benim özlediğim sen değilsin
Biliyorum dil herkeste var
Söz ve sevda başka bir şey
Sen yeter ki çağlayan ol
Eğimli yatağın yüreğimde hazır

İşte Bütün Hikâye Bu

Gönlü gözü hep bahar

Düşü kızıl karanfil lale sümbül

Aşk ve gül dergâhı

Bir kavgada buldum kendimi

1

Çimen yeşili ütopyalarım

Adı tanrıça olan

Bir yıldızın gözlerinde saklıdır

Leylak aydınlığı vakitlerde

Güneşe adanmış ömrüm

Hem sevdanın

Hem kavganın bedelidir

Biliyorum

Dicle vadisi

Hevsel Bahçesi bu şehirden

Gitsen de kalsan da

Sular aşına yatağında akacak

Lakin sen olmayınca

Hem güller

Hem kuşlar dilsiz kalacak

Düşün ve gülüşün

Yüreğimin şah damarı

Yokluğun güz talanı

Hüzün kuyusu

Yaz ortası buz sarkıtı

Hep üşütür incitir içimi

2

Sen giderken

Göçebe bir kuşun yolculuğu düştü

Benden kalan

Dağ sümbülü تنها gülüşüne

Sen giderken

Kış ayaz

Gün kırılğan

Yaz sarı sıcak

Yüzün masum bir bahardı

Sen giderken

Ne bir tren

Ne bir istasyon

Ne de mendil sallayan vardı

Senden geriye kalan sen

Durmadan içimde büyüyen

Dili kesik lal bir boşluktu
Biliyorum
Bir güvercinin gözlerine düşen
Sabah tılsımı bir aşkı
Seni alıp götüren
O mor ötesi düşlere
Sen dağlara
Dağlar sana böyle tutkunken
Suskunluk düşerdi payıma

3

Sen aldırma bana
Bu kuşlar ve ağıtlar şehrinde
Hep seni düşünür
Bir çocuğun gülüşüne sığınır
Sessizce göğsünde uyurum
Ben ki
Yıldızların yoldaşımı

Kaybolmam karanlığın konağında
Boğulmam
Albatrosun kanatları var bende
Tutkundur yüreğim mavi derin sulara
Ben ki
Dağ yağmurları yemişim
Hep yemyeşil dallarım
Kurtlanmam hiçbir mevsimde
Lakin seni aşkı ve özgürlüğü
Bir arada düşünmek
Gökyüzünde salkım saçak
Kuş tufanı gibi bir şey işte

4

Unutma

Giderken yıldızlar dergâhına

Sevdadan destursuz

Ay ışığı patikalara düşme

Sen ki

Hep özlemini çektiğim

Ak manolya mor leylak

Yüreğime düşen

Çağla yeşili bir kavgasın

Yaşamım ki

Yörüngesini yitirmiş

Serüvenci seyyah bir yıldızdır

Bir kere yüreğime düşmüşsün ya

Nerede nasıl gelirse gelsin

Ölüm ve zulüm

İsterse felek ağını demirden örsün

“Rüstem-i Zal olsa boyun eğmem

Hatem-i Tay olsa minnet etmem”

5

Açıldıkça gülüşünde
Dağ çileği yaban sarmaşığı
Sürdükçe yüreğinde
Son büyük zaferin düşü
Hiç sormasan da olur
Diyelim ki
Gece kar beyaz mavisi
Ve lal olmuş dilim
Vermişim güz talanına
Ömrümün son kalanını
Diyelim ki

Su verilmiş çelik gibi
Ateşe sürmüşüm bedenimi
Ya da gezginim elimde asa
Düşmüşüm çöllere Musa misali
Haydi sen söyle
Ne değişir ki
Artık denizlere karıştı ırmaklar
Yuvalarına ulaştı kırlangıçlar
Hele bir düşün
Kaç yıldız göçtü
Göğün mavi konağına
Kaç gerilla ulaştı
O yeşil dağ saraylarına

6

Unutma biz seninle
Hem yoldaş hem dostuz
Hem kavga hem sevdanız

Işık su ve çiçekler aşkına
Som mavi kuşlar uçurttuk
Nergis alımlı sabahlara
Vurup göğsünde
Kara kanatlı ölümü
Gecenin kuyusuna gömdük
Biz seninle
Savunmak için yaşamı
Ateşin gazabı geçene kadar
Tufan yuvasına dönene kadar
Bulutların öfkesi dinene kadar
Bir kere söz verdik
O dağ mecnunu
Çağ sürgünü
Gezgin çocuklara
Sen böyle aşkla sevdikçe
Halktan yana kavgayı
Ben sana hep akasya sıcağı
Manolya aydınlığı
Sevda şiirleri yazarım

7

Düşerken şafağın rahmine ışıklar
Bir mor zambak mevsiminde
Senden habersiz gezdim
Semiramis'in Asma bahçelerini
Babil'in fildişi kulesi dibinde
Dururken yetmiş iki millet
Bir turaç kuşuyla sözleştim
Senden habersiz savurdum düşlerimi
Mavi göğün ak köpüklerine
Kanatsa da yüreğimi dikenler
Bir sözleştim bin sevdim
O kızıl bahar güllerini
Tanımak için kendimi
Senden habersiz dolaştım
Hakikat kentlerini

Sor istersen
Zümrüdü Anka tanıktır
Tanıktır tüm kuşlar
Olmasa vurulup gidenin son sözü
Olmasa sevdanın özü
Çoktan solar giderdi
Hayatın alı yeşili

8

Benimki
Düşten yürekten öte
Kiraz sığağı
Yağmur sağanağı
Çocuk sevinci bir sevdadır
Bir yanı özlem
Bir yanı kavgadır

Ay çiçeğinin güneşe uzandığı gibi

Hep sevdaya uzanır düşlerim

Unutma

Aşk bir kişilik oyundur

Hep bir başına akar ırmaklar

Bir başına gezer seyyahlar

Hem yeryüzü

Hem gökyüzü

Serüvenimin yol güzergâhıdır

Sana

Bir tek sana benzer

Dağ tanrıçası yalnızlıklar

Sen söyle bana

Hangi sevda

Hangi karanlığa yenilmiş ki

Belki göğsüm daralır

Bulutlar acılar sağlar

Lakin işlemez kavgama

Ne karanlık dölü söz

Ne ateş artığı köz

9

Sen çekip giderken
O sabahın kızıl kıyısına
Sokaklarda çocuklar
Göğün mavisine koşuyordu
Yüreğim aşk gibi pusuda
Düşlerim bir serçe gibi
Ağaç dalında titriyordu
İçim antik bir kentte
Adsız bir tarih durağıydı
Ne kadar birbirine benziyordu
Gelip gidenlerin hikâyesi
Unutma
Gitsen de kalsan da
Güneşi bol o yazdan sonra
Sen benim ömrüme yazılmış
Gelincik rengi bir fermansın
Bir bilsen
Kaç kerbeladan geçtim
Kaç kavgadan yaralı çıktım

Şimdi ömrümün yaz saati
Yüreğim hep dağlı bir çiçek
Dururken gül gülüşlü kavga
Yüzüm kızarırdı
Kimseye anlatamazdım ki
Sevdanın bu yaman hallerini

10

Şimdi gül mevsimi
Nisan yağmuru
Gök kuşağı
Düş zamanıdır
Yürürken bu kentin sokaklarında
Bakışların ak pak bir papatya
Gözlerin uçurumda saklı bir ülke
Ertelenmiş bir aşkın anısı
İp ince bir sızdır
Hala durur içimde
Sen ki kavgamın

Meşru müdafaa siperi
Güneşe vurgun
Dağ gezgini sevdamsın
Şimdi ayaklanıyor
Sokaklar ve çocuklar
İsyana başlıyor bu kent
Kuşlar ve çiçekler ayaklanıyor
Ayaklanıyor emekçiler
Sen yine yoksun
İşte bütün hikâye bu

Yazarın Eserleri

1-Diyarbakır İmbikten Geçmiş Sevdadır (Şiir, 1991)

2-Şafakta Büyüyor Ülke (Şiir, 1998)

3-Tarihe Demokratik Ve Ekolojik Yaklaşım (Tarih, Araştırma-inceleme, 2003)

4-Sara'nın Düşleri (Günce-Deneme, 5. Baskı, 2015)

5-Göbekli Tepe (Xerawreşk) (Tarih, Araştırma-inceleme, İkinci Baskı, 2014)

6-Hakikat ve Özgürlük (Tarih ve Yöntem Sorunu, Araştırma-inceleme, ikinci baskı, Kasım 2013)

7- Sarı Hüzün-Zindan Öyküleri (Birinci baskı, 2017)

8-Herakles Dionysos Ve Emek (Araştırma İnceleme Birinci baskı, 2017)

9- AMARA (Roman birinci baskı, 2018)

Ayrıca yazarın siyaset, tarih, ekonomi, sanat ve edebiyatla ilgili çeşitli araştırma ve inceleme yazıları değişik dergi ve gazetelerde yayınlandı.

